

Брой 129

Излиза всѣки вторникъ.

АБОНАМЕНТЪ: 40 лева.

Броя — 1 лв.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

органъ на Шуменската градска община

Основателъ на в-ка — инж. ХР. ТОНЕВЪ.

Праздника на полицията

На 21 ноемврий „Св. Архангелъ Михаилъ“ е патронния празникъ на родната полиция.

На тоя день полицаитѣ прѣснати по всичкитѣ кѣтища на обединената родина ще се събератъ не за тържества и паради, не за почивка и веселия, а да провърятъ и подтегнатъ своитѣ кадри и направятъ преценка на изминатия пѣтъ, да поправятъ допуснатитѣ грѣшки и да се подготвятъ за утрешната тежка и отговорна работа.

На този день събрани по площади или въ полицейски казарми полицаитѣ отъ държавната полиция въ единъ мигъ ще паднатъ на колѣне отдавайки почитъ на своитѣ другари паднали въ бранъ за защита на Родъ и Родина, следъ това тържествено ще вдигнатъ глави и ще дадатъ обетъ предъ Царъ, родина и тѣхнитѣ началници, че ще носятъ благородната полицейска служба съ рицарска гордостъ и че тѣ все така всеотдайно, честно и самоотвержно ще имъ служатъ до последенъ дѣхъ.

И наистина има ли по-благородна, по-хуманна и по-тежка служба отъ тая на полицаия? Да пазишъ живота на другитѣ, да бдишъ и осигурявашъ спокойствието на гражданитѣ жертвувайки своя животъ, не е ли това велигъ подвигъ на единъ скромень държавень служителъ?

Далечъ отъ своя роденъ кѣтъ, забравилъ

своето семейство, день и нощъ, въ мразъ и въ пекъ, въ планината и полето той живѣе само съ една идея. него го окриля само една мисль Велика и благоденствующа България.

На този день ще се затвори още една страница отъ най-новата полицейска история, страница изпълнена съ толкова славни дати на героични подвизи, страница, въ която се записаха имената на хилядитѣ наши другари герои свѣтци, които така достойно изпълниха завѣта на своитѣ дѣди и бащи. Въ тая страница Шуменската полиция е записала достойно своето име.

Мъдровдъхновени отъ своитѣ началници съ безпримѣрно себеотрицание тѣ изпълняваха възложенитѣ имъ задачи. Полицаитѣ отъ Шуменска областъ високо заявяватъ, че тѣ и за напредъ твърдо ще стоятъ на своя постъ готови всѣки моментъ да сложатъ своя тежъкъ юрукъ върху главитѣ на ония, които ще дръзнатъ да рушатъ устоитѣ на държавата.

Въ него день върнитѣ стражи на Нашия Върховень Вождъ Н. В. Борисъ III ще отправятъ топли молитви къмъ Всевишния да Го дари съ дълги и щастливи години и ведно съ громкото полицейско ура ще извикатъ... Ваше Величество готови сме на саможертва въ защита на короната и отечеството.

Д. Чавдаровъ — Областенъ
Полицейски началникъ

Журналистическа конференция въ Търново

На 15 т. м. въ Търново се състоя конференция на редакторитѣ отъ сев. България. Конференцията се откри въ 11 ч. на тър. сдружение съ речъ отъ околийския управителъ г. Капарашевъ. Въ речъта си той изтъкна голѣмата роля на печата. Следъ това приветствува представителитѣ на печата отъ сев. България нач. на отдѣла по печата при Дирекцията на националната пропаганда г. Кл. Далкалъчевъ. Г-нъ Далкалъчевъ изтъкна значението на сътрудничеството между дирекцията на пропагандата и печата отъ провинцията.

Отговори на изказанитѣ приветствия секретарь на съюза на провинциалнитѣ журналисти г. Ив. Волни.

Станаха оживѣни разисквания по подигнатитѣ въпроси. Изтъкнати бѣха резултатитѣ, които се получаватъ отъ сътрудничеството между дирекцията на пропагандата и печата въ провинцията.

Подигнаха се редица въпроси относно подобрене условията за работа по провинциалния печатъ, като се реши да се устроятъ редица научни скурзии изъ страната, да се раздаватъ награди на най-добре списванитѣ вестници въ провинцията и др.

Отъ името на дирекцията на пропагандата бѣ дедеенъ скромень обѣдъ. Следъ това участвуващитѣ въ конференцията направихме обиколка изъ Търново като се запознахме съ старинитѣ му.

П. Рибаровъ

Стефанъ Станчевъ — библиотекаръ

Читалище Архангелъ Михаилъ въ миналото и днесъ

(по случай 86 години отъ основаването му)

Най-крупната обществено-историческа епоха презъ която до най-висша степенъ ся се проявили моралнитѣ ценности на нашия народъ — е безспорно до освободителната, реалното съдържание на която се запълва съ непрекъснати борби за свобода и независимостъ. Въ тази наистина героична епоха, потиснатитѣ народни слоеве излъчиха най-големитѣ фигури на нишата н о в а и с т о р и я , н а и с в и д н и т ъ с и н о в е н а п л е м е т о н и . Съ своята обичъ и върна служба на народа и неговитѣ идеали, тѣ тръгнаха по трънливия пѣтъ, за да стигнатъ до най-високата точка на страданията. Постоянни и неразривки връзки съ изтерзанитѣ, неизмѣнни спяткици на народа въ мжкитѣ и копнежитѣ му; възторжени изразители на неговитѣ надежди и упования — ето въчнитѣ ценности на духа, които преживяватъ епохитѣ и представяватъ най-скъпото духовно наследство завещаано отъ миналото, което нивга ще се загуби и което времето ще бжде безсилно да заличи.

Подъ влиянието на тѣхнитѣ идеи въ срѣдата на 50-тѣ години на миналия вѣкъ, а по-точно въ 1856 год., въ нашето старо историческо селище, блѣсва огъня на Прометей, за да освѣти пѣтя на едно будно и жизнеспособно поколѣние, което иска да строши робскитѣ вериги — явява се първия предвестникъ на свободата — нашето читалище, което по-късно носи името Архангелъ Михаилъ.

Въ нашето крайно егоистично време, когато стремежа къмъ умствено и нравствено съвършенство е крайно пониженъ и замѣненъ съ желанието за лекъ и суетенъ животъ, а нѣвгашното честно служене на народа — съ хладенъ егоизъмъ и безразличие 86 годишното съществуване на едно културно сръдище каквото е читалището, е едва ли не цѣло събитие. И колкото времето тече и ни отдалява отъ неговитѣ блѣски-ви прояви, толкова по-релефно изпъкватъ въ нашето съзнание духовнитѣ образи на неговитѣ стари строители, издигнали се до една недосегаема нравствена висота и

свързали за винаги своитѣ имена съ неговата история.

Тукъ съвсемъ несприкудено изпъква предъ насъ живия и симпатичень образъ на Саватроплодни отъ Сливенъ, запалилъ свѣтилника на разума въ нашия градъ и разнесалъ като библейски пророкъ знанието и мъдростта дълбоко въ недрата на своя народъ; на неговиятъ талантливъ ученикъ Василь Друмевъ — родоначалникъ на българската белетристика и драма; на именитиятъ водителъ на Априлското въстание Панайотъ Воловъ, както и на цѣла галерия вдъхновени апостоли на правдата обезсмъртили за винаги своитѣ имена.

Но заслугитѣ на нашето читалище за развоя на духовната ни и политическа пробуда презъ изтеклото столетие ся несъмнени.

Поставено да работи въ една останала назадъ въ своето развитие обществена сръда, то по необходимостъ се е обръщало на фокусъ, въ когото ся се събирали най-разнообразнитѣ културно-просвѣтни и хуманни инициативи. Известенъ е факта, че още въ раннитѣ години на своето съществуване то свързва своето име съ първото театрално представление дадено на 15 августъ 1856 г о д и н а на което е д а д е н а п и е с а т а Михаилъ Мишкеевъ отъ Доброплодни, както и съ устрояването на първия въ България любителски оркестъръ подъ диригентството на маджарския емигрантъ Шафранъ. Ала крупната роля на читалището Архангелъ Михаилъ

ще бжде мислимъ недостатъчно изяснена, ако не подчертаемъ една отъ наговитѣ най-големъ прояви, която го издига до пиедестала на едно хуманно учреждение, което култивира въ своитѣ членове най-възвишениотѣ и благородни човѣшки прояви. Така презъ освободителната война въ 1877 година читалищнитѣ членове ся се грижили за сждбата на маса бѣжанци, прииждащи въ града ни отъ различни мѣста, като ся формирали специални команди които имали за задача да утѣшаватъ ония отъ тѣхъ, които ся изгубили презъ време на бѣгството свои близки, да ги подслонятъ въ препълнени-

тъ и оезъ това отъ турски бѣжанци квартири, като ся издействували отъ маса домакини да прибератъ поне едно семейство въ стаята която живѣятъ, както и да намърятъ храна за бѣжанцитѣ въпрѣки оскѣдността на такава поради обсадното положение на града. Въ продължение на 4 месеци определени комисии ся раздавали брашно и пари на нещастнитѣ български бѣжанци, като читалището изразходвало за целта 44,000 гроша отъ своитѣ сръдства — сума не малка за тогавашното време.

Днесъ читалището Архангелъ Михаилъ отново заема своето мѣсто въ центъра на духовния животъ на нашия градъ, пазейки заветитѣ на своитѣ велики предшественици отъ доосвободителната епоха.

Въ срѣдата на неговата многостранна дейностъ обаче, се издига безсмъртното дѣло на библиотеката му, която съ своето многотомно богатство представлява едно научно учреждение станало първостепененъ факторъ въ непрекъснато духовно издигане и формиране на младежъта. Ние не ще изтъкваме тукъ гражданската роля на книгата въ живота на едно културно общество. Нейното загубване би означавало едно сигурно духовно понижение, единъ повратъ въ всички области на човѣшкото творчество. Ето защо читалището прави върховни усилия нашата библиотека да расте успоредно съ науката, като притежава книгитѣ потръсли ума и сърдцето, въ които ся се кристализирали всички учения презъ вѣковетѣ. Че тѣзи разбирания не ся били въ областта на абстрактнитѣ теоритични пожелания, а въ основата на една жива практическа дейностъ, говори факта, че само презъ последнитѣ 5 години отъ библиотеката ся се ползували 51 178 посетители взели 100,837 тома прочитни книги за своето самообразование, като за увеличението на нейното книжно богатство въпрѣки оскѣднитѣ сръдства, ся изразходвали надъ 160,000 лева.

Ала дейността на читалището не те спре до тукъ. Съ една енергия присъща на вдъхновенитѣ и волеви личности ще се издигне въ най-скоро

Следва на 3 стр.

Робството въ свѣта и „демокрациитѣ“

(Продължение отъ брой 128)

родителитѣ вършатъ явна търговия съ своитѣ деца, като ги продаватъ. Най-малко два милиона деца се подлагат на неумолимо и жестоко домашно робство. По тоя начинъ занаятчи и дребни индустриалци ги набавятъ евтина работна ръка. Въ Шанхай сж открити истински зандани, дето десетичи деца спятъ, работятъ и живѣятъ, безъ да могатъ да излѣзатъ нѣкога отъ тѣхъ; тѣ сж продадени и препродадени, като всѣки отъ посрѣдницитѣ си е осигурилъ голѣми печалби.

Въ продължение на двадесетъ вѣка черниятъ материкъ е билъ дълбокъ резервоаръ, отдето най-лесно сж се снабдявали всички търговци на черни роби—картагенци, араби и западно европейци. Въ Мозамбикъ и Сенегалъ търговията съ роби е вземала такива свирепи форми и размѣри, че странитѣ сж се обезлюдвали. Официално унищожена презъ XIX в. търговията съ роби става тайна, но все пакъ достатъчна да продоволствува пазаритѣ. Благоприятствувало отъ навика, отъ традицията, отъ несигурния контролъ въ подвластнитѣ на европейцитѣ страни и инертността на правителствата, робството продължава да сжществува въ много африкански страни и днесъ.

Въ първата четвъртина на миналия вѣкъ англо-египетския Суданъ бѣше сжщински резервоаръ на роби и търговията съ тѣхъ безлюдуваше страната, като задигаше 75% отъ нейното население. И днесъ остава значителенъ брой роби въ централнитѣ провинции Касала и Кардофанъ. Въ друго едно английско владение, Сиера-Леона, робството се крепѣше официално до 1928 година. Тогава робитѣ съставяха приблизително 30% отъ населението, или 220,000 души. Но, ето единъ парадоксъ, още по-невѣроятенъ отъ подържането на робството въ една британска колония; това е въ разположената по крайбрежието на Атлантика република Либерия. Основана въ 1847 год., за да приеме освободенитѣ отъ игото на американскитѣ плантатори роби, които трѣбвало да култивиратъ своитѣ диви събрата, „свободната република“ Либерия, намираща

се още отъ първия моментъ подъ покровителството и контрола на Северо-Американскитѣ Съединени Щати, и днесъ продължава да търпи робството. Четвъртината отъ населението (500,000) и днесъ сж роби, а на самия морски ърѣгъ търговията съ човѣшкото месо е необезпокоявана отъ никого.

Но най-широко развитие робството е взело въ Етиопия. Отъ анкетитѣ на английскитѣ пжтешественици и отъ рапортитѣ на анкетнитѣ комисии при О. Н., а така сжщо отъ меморандума на френското правителство до женелското събрание се вижда, че робитѣ въ Етиопия наброяватъ два милиона, което представя 20—25% отъ цѣлото население. Робството въ Етиопия запазва всички качества, които то е имало въ най-отдалечената древностъ. И днесъ войната тамъ е срѣдство за доставяне на роби.

На Етиопия, като най-типична страна на робството, заслужава да се спремъ малко повече. Най-силното племе въ Етиопия сж амаритѣ. Тѣхната областъ представя гигантска феодална кула (замѣкъ), гарнизонътъ на която отъ време на време слиза къмъ равнината, за да я разграби и оплячкоса. Отъ тѣзи нападения амаритѣ се завръщатъ съ стотици и хиляди галаси, сомалийци, уаламоси и шанкаласи, произхождащи отъ Хараръ, Огаденъ или отъ далечнитѣ нилски провинции. Бившиятъ императоръ Лиджъ Иасу е отвелъ при една само експедиция 40,000 роби. Последнитѣ ставатъ собственостъ на своитѣ победители, които си ги разпредѣлятъ споредъ заеманото положение: главатаритѣ по стотици, а войницитѣ по нѣколко единици. Но понеже тия съпроводени съ грабежи експедиции се подновяватъ често, важнитѣ личности, притежавайки плячка свръхнуждитѣ си—точно като нѣкогашнитѣ римски генерали—препродаватъ една частъ отъ нея. Значи, въ Етиопия сжществуватъ и вътрешни пазари на роби. Макаръ станали напоследкъ тайни, активността на тѣзи пазари не е намалѣла.

Презъ октомврий 1934 год. единъ рапортъ отъ италианския консулъ въ Гондоръ отбелязваше твърде оживѣната

търговия съ роби въ областите. Пропжтвали затѣнитѣ области на империята, нѣколко пжтешественици сж пресичали пжтя на кербани съ роби, отпращани било къмъ голѣмитѣ земеделски плантации на блатородници, било къмъ брѣговетѣ на Червено море, отдето малкитѣ корабчета на браконеритѣ—араби ги пренасятъ въ Йеменъ, Хеджасъ и Оманъ. Че робитѣ е обикновена стока доказва фактътъ, че той е тарифиранъ и то на доста висока цена: отъ 100 до 250 талера, т. е. отъ 11,000 до 25,000 лева—споредъ възрастта, пола или други качества.

Както античнитѣ робѣ, както чичо Томи отъ американскитѣ плантации, тъй и етиопскиятъ робъ е, отъ правна гледна точка, не само човѣкъ но и предметъ, съ който господарьтъ — собственикъ има право да си служи и злоупотребява, да му възлага всѣкаква работа и да го убива, ако пожелае това.

Споредъ нѣкои доклади до О. Н., въ областитѣ Годжамъ и Гала сжществували истински робозаводи, подобно на конезаводи. Всички данакоплатци, които притежаватъ роби, плащатъ на Негуса живѣ човѣшки налогъ—роби, които се приематъ отъ фиска като напълно валидна монета. Една клауза отъ Закона на Царетѣ (етиопския законникъ) постановява: „синовѣтъ на робинята сж собственостъ на нейния господарь“. Най-изразително е схващането на коптското духовенство. „То—казва английскиятъ анкеторъ Лордъ Лъгърдъ—се смѣта като пазител на мойсевия законъ и подържа, че робството е установена отъ Иехова институция“.

И тъй, въпрѣки даденитѣ обещания отъ Негуса презъ 1923 год., когато се приемаше Етиопия въ О. Н., империя на Царя на Царетѣ е останала и днесъ единъ обширенъ пазаръ за роби.

Накрай, съ право можемъ да подчертаемъ, че робскиятъ институтъ продължава да сжществуватъ, явно или тайно, тъкмо въ ония страни на африканския и азиатския материци, сж въ владения или подъ закрилата на Англия. Английската фалшива демокрация, духътъ на която доминираше О. Н., превърна последното въ регистраторъ на докладитѣ, които се занимаваха съ робството — позора на човѣшката цивилизация. Може ли да се съмняваме че коварниятъ Албионъ, който простира властта си

Освещаване новата сграда на ученическитѣ трапезарии въ гр. Търговище

На 8. т. м. въ града ни бѣ отпразднуванъ по много тържественъ начинъ освещаването на новата монументална сграда на ученическитѣ трапезарии. На тържеството взеха участие: представителя на г. Министра на Вътрешнитѣ Работи,—г. Ал. Желевъ директоръ при Министерството на Вътрешнитѣ Работи и Нар. Здраве, Шуменскиятъ Областенъ Директоръ—г. Ст. Пенева, Началника при Вътрешното Министерство г. Ив. Кжневъ, народнитѣ представители г. г. Кукмджиевъ и Славовъ, официални лица отъ града, учащата се младежъ, цѣлото гражданство, както и крупнитѣ дарители брата Недѣлчо и Емануилъ Габровски.

Г-жа Екатерина д-ръ Панайотова — председателка на комитета за постройка на сградата даде подробенъ отчетъ относно дейността на комитета.

Следъ това говориха г. г. Директора — г. Желевъ, Областниятъ Директоръ г. Ст. Пенева, кмета на града г. Свиновъ, председателя на женското д-во г-жа Анастасова, на женското кооп. общество г-жа Шишманова и дарителя г. Габровски.

Ученици отъ мѣстнитѣ училища хранещи се въ трапезарията поднесоха букетъ отъ цвѣта на дарителитѣ и инициаторитѣ на трапезарното дѣло въ града и изказаха своитѣ сърдечни благодарности къмъ

надъ 1/3 отъ земното кѣлбо, има интересъ отъ робството? — Доказателства: 1. Англия завоюва Бирмания окончателно въ 1885 год., а робството е продължавало да сжществуватъ легално до 1928 год.; Непалъ, който е въ договорни приятелски отношения още отъ 1816 год.; премахна робството формално едва въ 1925 год.; въ Суданъ, който е англо-египетско владение отъ 1899 год., робството се практикува и днесъ въ най-свирепа форма; 4. Етиопия и Либерия — първата подъ закрилата на Англия, а втората подъ закрилато на Северо-Амер. Щати — и днесъ представятъ обширни пазари и неизчерпаеми резервоари на роби.

Робството е най-голѣмиятъ позоръ на тъй нареченитѣ „демокрации“.

Spectator

тѣхъ. Въ речитѣ си всичи поддържаша голѣмата роля на трапезариитѣ и описаха торга си отъ щедритѣ и маненъ жестъ на дарителитѣ. Трапезарията е построена съ срѣдствата отъ държавата 200,000 лева и дарения отъ Братя Габровски д-во 450,000 лева, г-нъ Панайотъ Димитровъ аптекаръ—Пазаръ 200,000 лева и др. дания отъ страна на гражданството.

Благотворителното дѣло въ града ни сега чертае своето начало. Това сж крупнитѣ дарители за общественото благо въ града ни.

Събрание въ Нови Пазаръ

Речта на новопазарскитѣ околийски управител г-нъ Б. Желевъ.

На 2 т. м. въ салона на Новопазарското читалище, околийскиятъ управител държаша своята крайно интересна и временна речъ, думитѣ му поради своята актуелностъ бѣха жадно поглѣщани отъ многобройнитѣ слушатели.

Г-нъ Желевъ обясни всичи въпроси свързани съ управлението, съ идейнитѣ му намерения и политизирането на дължителнитѣ лица. Той изтъкна, днесъ чиновникътъ не може да бжде по-вече безидеенъ, неговата работа вече не е само техническа и че днесъ чиновникътъ е войникъ на фронта на държавата срещу всичи подмолно, срещу всичко, което руши. За бюрократата нѣма сто въ новата държава.

Съ нѣколко думи г-нъ Желевъ обрисова сжщо така сѣмежитѣ и целитѣ на въвеждането на една отъ воюващитѣ страни като наблѣгна на това, че само заблуденитѣ или заинтересувани лица могатъ да живѣятъ приятелство съ Англия и Русия, при положение, че тия две страни аинаги сж старали и се старатъ да разпокъсатъ и омаломощатъ Речта му завърши съ пожелание всички да се намеримъ на фронта на държавата подъ умѣлото ръководство на единствениятъ нашъ вождъ Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ III.

Б. Спасимир

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

Проф. Д-ръ Валтеръ Льобнеръ отъ Висшето търговско училище въ Лайпцигъ)

Професионална насока и професионално възпитание въ днешна Германия

Продължение отъ брой 127.

Задължителната повинностъ и допълнителното задължително одобрение даватъ възможностъ на практика за тотално насочване на подрастващитѣ, което има за целъ на първо мѣсто да осигури за всички професионални отдѣли едно съразмѣрно число подрастващи. Поставянето на тая целъ е лесно. Практическото и прокарване, обаче, не е тъй просто. Така напримѣръ, вътре въ общодържавното насочване на подрастващитѣ, трѣба да се прокарватъ на първо мѣсто изравнения между окръжитѣ. Освенъ това, при пресмѣтането на необходимата нужда отъ подрастващи за отдѣлнитѣ професии, често трѣба да се основаваме само на приблизителна преценка. Това се отнася особено за

така нареченитѣ подемащи се професии, т. е. за групитѣ професии, които се зараждатъ и намиратъ въ разрастване, напр. аеропланното строителство. Огромни подготвителни работи прокара презъ последнитѣ години германскитѣ трудовъ фронтъ за пресмѣтането на нуждата отъ подрастващи за всичкитѣ професии. Службата на германския трудовъ фронтъ за професионално възпитание и производствено ръководство начерта тази година единъ общъ планъ за подрастващитѣ за всички професии до 1950 год., обхващащъ подрастващитѣ замѣстници въ всички професии. Въпрѣки явнитѣ трудности при издирването на нуждата отъ подрастващи за цѣлото стопанство и за отдѣлнитѣ профе-

сии, наложи се едно тотално насочване на подрастващитѣ, защото—както вече се каза—въпросътъ за правилното настаняване на професионалнитѣ поколения се много изостри.

На всѣки случай, насочването на подрастващитѣ не стана въ напълно принудителна форма, а чрезъ разни приспособимоспособни начини. Това се доказва отъ обстоятелството, че съ помощта на гореспоменатата процедура на одобрение не е нужно да се упорднjava безогледенъ прѣкъ натискъ върху младежа. Изхождайки отъ тѣзи съображения, на самия младежъ, на родителитѣ му и на ръководителитѣ на предприятието биде оставена и по-нататкъ доста обширна свобода на действие що се отнася до подбиране на професията.

На трудовитѣ служби е дадено наставление да не отказватъ съгласието за настаняване на единъ чиракъ даже и въ случаетѣ, когато тѣ самитѣ смѣтатъ младежа негоденъ за взетата подъ внимание профе-

сия. Това постановление е наредено, главно защото се очаква то да упражни възпитателно въздействие върху младежитѣ, тѣхнитѣ родители и ръководителитѣ за предприятията.

Родителитѣ и шефове трѣба да схванатъ, че тѣ въ рамкитѣ на своята възпитателна и образователна длъжностъ, следва да се погрижатъ, щото да се отдаде голѣмо значение на установяването професионалната годностъ на младежа, преди всичко съ огледъ на числената оскъдица отъ една страна и гигантскитѣ трудови задачи на нѣмския народъ, отъ друга.

Досегашнитѣ отдѣлни успѣхи сж постигнати чрезъ хармонично съвмѣстно действие на участващитѣ фактори, именно на насочването на подрастващитѣ въз основа на планови цифри, на професионалното упжтване съ огледъ на личната годностъ и на едно оптимално професионално възпитание, безъ упражняване на каквото и да било принуж-

дение.

Отъ десетки години променитѣ при трудовитѣ учения дения принципи за професионалната годностъ се основаватъ на множество изпитателни мощни срѣдства:

1. Заключение на ученика за знанията и заложбитѣ на младежа.
2. Подреждането на младежа въ кръга на своитѣ дружини.
3. Мнението на лѣкаря за тѣлесното му предразположение.
4. Ако се укаже нужно, самото трудово учредение извършва отъ специаленъ хологъ особено психологичко изследване за годността.

Най-после въз основа тѣзи отдѣлни сведения се поставя едно пълно сведение.

При едно така яко изработено професионално несомнено на подрастващитѣ, множито погрѣшни напжтвания трудовитѣ сили, както ставало по-рано при така речената свободна игра стопанскитѣ сили, е вече

Читалище „Архитект Михаил“ въ минното и днес

Приветствие от 1 страница

Една модерна библиотека се гради с читални зали и изградени домъ за занятия на деца, ученици и възрастни, които ще се занимават с професионална подготовка и духовна издигнатост на нашия народ.

На 22.11.42 г. читалище „Архитект Михаил“ ще чествува 10 години от своето основание и непрекъснато духовно развитие. Отдавайки дълбока почит и признателност на неговите старши и настоятели, трябва да подчертаем обаче, че най-важният фактор от неговото развитие зависи неговата дейност, старото и новото трябва да слезе на сцената на живота.

Много са си били устремите на неговите настоятели, които са давали своя форма. Нека да пожелаем пък с въодушевление да поемат скъпото духовно наследство завещащо им от тяхните стари учители и вдъхновени от идеите на подвига им издигнат нашето старо просветно огнище до степенята на първостепенен духовен център, где се творят здравителни елементи на духовната култура и се пазят вечните ценности на човешкия дух.

Нека прочее на читалищното знаме символ на наука, прогрес и човешка да блещат за винаги безсмъртния поглед на Ваймарския философ: „Свѣтлина, повече свѣтлина“.

За геронти

(Послудай арахангелската адушница)

На този ден родната армия, а с нея и цялостния български народ чествуват паметта на най-свѣдливите си герои, които с кръвта си орисаха и най-тъмните кътчета на родната земя и много поплаха и много поплаха, като червени макове по неистово шумящата земя. Със величieto на мислите си със свѣтостта на великите си дани със своята най-важна добродетел — себеотрицание, те в заветите на българската армия и разнесоха славата на българската армия по всички краища на свѣта. Като съни, тогава и следва съни заробен в сѣнката на едно минало звуци спомена на тях. И така пред нас бѣе съни самострашеността при Одриница, ураганите при Одриница, героизмът при Калиманци, викането при Тугаранци, следната от сабелите и конски тропане по хълмовете полета на равна Добрава, самоотрицателността на Кайлиан, Чалани и Кенали, чудовищната преданост на дѣлците към Родина при Завоя на Черна, упоритостта и себеотрицателността при Дойран и много още свѣтли имена на велико безсмъртие и слава. Тѣ паднаха въ люта боя, но споменът за тях ще бѣе въ нашите души. И Вардари и Струма и Черна ще разказват навѣки българската приказка и тѣхната пѣснь вълнована нѣма да за

гълхне и найнѣтъ шепотъ, а ще шуми, а волниятъ вѣтеръ ще я разнесе и всѣкому галено ще шепти че единъ малък, но достоенъ народъ не може, не иска и нѣма да умре. Вѣсъка на технихъ имена ще пребде презъ вѣковете, защото нашата храбра армия ги сътвори и въ името на единъ върховенъ идеал — цѣлостното обединение на българския народъ Родина не оплаквай чедата си загинали въ страшна и неравна брань. Тѣ бѣха съ гравитенъ духъ и воля отъ велик и презираха сѣлзите. Тѣ живѣха за тебе и за тебе умрѣха. Тѣ принесоха самоволно живота си предъ жертвеника на твоя храмъ за една велика правда — правдата на българското племе. Нека се поклонимъ предъ тяхъ и помолимъ Всевѣшния да упокои въ пригрядитѣ на родната земя духа на своите синове, които принесоха най-чистия и скъпъ даръ — любовта си къмъ рода. Да се проникнемъ отъ тяхната свѣтла смъртъ изворъ на вдъхновение, сила и вѣра въ българската правда и се заклѣнемъ въ тяхното беззаветно име, че ще превъзмогнемъ всички беди и несгоди и ще следваме пътя им — пътя на жертви и подвигъ, за да постигнемъ заветитѣ на великитѣ дѣди.

ВЪВЕДЪ КОМ. ПИШКОВЪ
СТАВЕНЪ

Задоволявана нуждите съ гориво и фуражъ

Постоянниятъ горски свѣтъ при Министерството на земедѣлнето, като е вѣлъ предвидъ недостига на вжглища и тревни фуражи, е решилъ нуждитѣ за гориво и фуражъ да бѣдатъ отчасти задоволени като се разрешатъ извънредни ползвания отъ горитѣ. Последнитѣ ще бѣдатъ приспаднати отъ редовнитѣ годишни

ползвания равномерно въ течение на последнитѣ 10 стопански години.

Добититѣ листници ще се употребятъ за изхранване на добитъка презъ зимата, а дървесната маса ще се разпредѣля отъ комисията по чл. 11 отъ закона за дървоснабдяването за топливо.

ИНСПЕКЦИЯТА НА ТРУДА — ШУМЕНЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3316

16. XI. 1942 год. гр. Шуменъ.

Съобщава се на интересующитѣ те, че инспекцията на труда търси да наеме здание за помещение на учреждението, което да има отъ 8 до 10 стаи и помещение за дърва и вжглища, за времето отъ 1. I. 1943 год.

Офертитѣ да се представятъ най-късно до 22 т. м. въ канцеларията на инспекцията.

Разноснитѣ по обявлението и завършването на договоритѣ сж за смѣтка на наемодателя.

Отъ инспекцията на труда

ВСРЪДЪ КНИГИТЪ

ЗНАМЕНОСЕЦЪТЪ

(Романъ отъ Петъръ Стжповъ)

Колкото минаватъ годинитѣ, толкова повече младото поколение ще черпи вдъхновение отъ нашитѣ хайдутѣ — възтаници, преданни и самоотвержени борци отъ млади години и живота си за свободата на свидната ни бащиния.

Познатиятъ и талантливъ писателъ отъ провинцията, авторъ на книгитѣ „Крилатиятъ хайдутинъ“ — героични разкази и на книгата за деца „Приключенията на професоръ Ионъ-Бльонъ“, Петъръ Стжповъ ни поднася трета своя книга романътъ „Знаменосецътъ“, въ която е изразилъ и събралъ всички ония откъслечни и неизвестни до сега данни, за ески-джумалията Никола Симовъ — КУРУТО, знаменосецътъ на Бетевата чета.

Съ така събранитѣ данни, авторътъ на „Знаменосецътъ“ е направилъ цененъ приносъ за нашата историческа книжнина.

Книгата е пропита съ здравъ реализъмъ и просмуканъ съ човѣчностъ, въ нея пулсира истински животъ и живѣятъ живи хора.

Непризнатъ на времето, Курото е минавалъ не като заслужилъ герой, а за „нехранимайко“, „чапкнинъ“, „хаиръзинъ“ и пр. И може би главната задача на П. Стжповъ е била тая: да хвърли маската, която толкова години е чернила името на героя отъ „Милинъ камъкъ“.

На много мѣста въ романа е изтъкната индивидуалната личностъ на българскитѣ възрожденци и революционери, загинали за възхода и величieto на родината ни. Рисува се една епоха по време на нашето освобождение, когато безименитѣ български синове отъ малкитѣ градове — почнаха смѣла борба и поеха пътя къмъ Балкана. Едни отъ тяхъ станаха

символъ на безпримѣренъ героизъмъ. Пѣвцитѣ за тяхъ пѣсни пѣятъ. Тѣ бѣха тръгнали по пътя труденъ, но славенъ и бѣха считани за нехранимайковци. И не напразно Стжповъ въ романа си е сложилъ за мото стихътъ на Ботева — трудния по пътя и участъ другаръ на Курото.

„И тогасъ, майко не плачи, нито пъкъ слушай хората, дето ще кажатъ за мене нехранимайко излѣзе“...

Наистина никога Симовъ — Курото е нехранимайко. Той е яркъ представителъ на българското революционно движение, единъ отъ хилядитѣ другари на Ботева и Каравелова, безъ които не би съществувало никакво възстание, бунтарство, и хайдуство. Съ отлични исторически факти, здрава логика, съ много добъръ и соченъ езикъ, трагичниятъ пътъ на тоя великъ българинъ отъ детскитѣ му дни до неговата смъртъ е пресъздаденъ отъ автора на „Знаменосецътъ“.

Подвигътъ на единъ отъ „московскитѣ комити“, устре-

МОЯТЪ БОЛЕЖНИКЪ

Концертъ

„Найпѣти упителни тонове. Моцартовата ария „Аве верумъ“ е въздушна и лирична Алтистката Елена Лампнявъ пѣе съ яснота и топлота. Аккомпанементътъ е въ хармония съ мелодията. Удвѣритѣ по клавишнитѣ сж сигурни и проникновени. Говори сега голѣмото изкуство. Онова, което излиза направо отъ сърдцето, онова, което трепти въ струнитѣ на една творческа душа. Омайващо и завладяващо е изкуството на Елена Лампнявъ и Волфгангъ Бругеръ (пианистъ).

Шубертовата „Вечерна заря“ звучи пѣжно романтично. Говори се за вѣлната поема на любовта. Любим образи изпълнява предъ тебъ. Непринудеността на алтистката, нейната очарователна усмивка ти напомня за пѣжността и лириката въ живота. Тоноветѣ сж чисти, топли и завладяващи. Липсва злата сѣнь пѣнь на живи примамни образи. Всѣки изживява красивата поема на живота, тъй както компониста я бѣ почувствувалъ въ моментъ на творческо изживяване. Но щастieto не е вѣчно. То е само мигъ. Погледа на алтистката потъмнява, въ гласътъ и зазвучава тихата печалъ, въ бързо темпо подобно на буря пианиста удря клавишитѣ. Тревога е настала. Хубавата лирична поема е изчезнала. Идва страданиято, зазвучало въ тъжни акорди... После свѣтитѣ отъ сѣрце сърдце се стоплятъ отъ веселитѣ тонове на алтистката. Бурята е минала. Облачното небе е прояснено. Тоноветѣ ставатъ пакъ пѣжни, топли и сърдечни. И отново започва пакъ вѣлната поема на любовта.

Голѣмъ финалъ. Артиститѣ се усмихватъ въздържано. Публиката благодари съ ръкоплѣскания.

D—r Peter

Книжнина

Известниятъ у насъ голѣмъ общественикъ, и убеденъ националистъ г. Георги Марковъ, адвокатъ отъ гр. Пѣвненъ е издалъ въ една книга озаглавена „Между две войни“ свои статии печатани въ разни вестници въ периода отъ 1922 г. до 1941 год.

Както казва и самиятъ авторъ въ предговора си, „въ България епохата между дветѣ войни се отбелязва сжщо така съ фалита на демолиберализма, борбата срещу разрушителнитѣ елементи въ нашия животъ и наченкитѣ на национално-социалистически и фашистски прояви.

Е. Г.

Единствената въ града ни ГОСТИЛНИЦА „ШИШКО“

ул. Ц. Йоанна № 16, срещу 10 коненъ полкъ прави **отстъпка 20 %** — Вкусно и питателна храна 2—5 Приема абонати съ предплата 1.200 лева.

Въможно. Сега въ Германия усърдно се работи за по-нататъшното усъвършенстване на професионалното насочване на подрастващитѣ, съ целъ да поведатъ въ съответствие своя професионаленъ път, който отъ друга страна, поради неправилно поведенитѣ си, се въвеждатъ въ професия, която повече да отговаря на тяхното предразположение. Това състояние (по различни сведения се е говорило за 35 милиона души, които сж стояли на неподходяща работа въ странитѣ предѣли на държавата) предизвиква редица мѣрки и стремежи, които въ съвкупностъ се обхващатъ отъ професионалната мисль „професионално насочване на възраста“.

Следва.

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шуменъ

Уредникъ: П. Рибаровъ

Официални обявление — 2 лв. кв. см.
Търговски обяви и други по споразумение.
Известия за благотворителни цели — безплатно

ОБЩОГРАЖДАНСКИ КОМИТЕТЪ ЗА ЗИМНАТА ПОМОЩЬ Гр. Шуменъ

Скжпи съграждани,

Тежка е участта на хилядитъ бедни презъ зимата. Зимата идва, а съ нея и хилядитъ грижи по прехрана, облъкло и топливо. Човъшка отзивчивостъ и подкрепа ще облъкчи само страданието на беднитъ и нуждающитъ се.

Съ свити отъ сръбъ сръдца беднитъ ще тръбва да посръщнатъ тежката и зла зима.

Равнодушни и безучастни ли тръбва да бждемъ къмъ сждбата на тѣзи хора? Безъ различно ли тръбва да ни бжде хорското нещастие? Това ли е повелята на новото време! .. Не, повелята на новото време е да има социална справедливостъ, да подпомогнемъ нуждающитъ се и не допуснемъ въ нашата държава да има гладни, боси и необлъчени българи.

Въ днешнитъ времена на върховни усилия, неотмъгнитъ дългъ е на всички ни да подпомогнемъ ближнитъ, нуждающитъ се — наши родни братя и сестри, и да проявимъ нашия висшъ граждански дългъ на взаимопомощъ.

Скжпи съграждани,

Започва провеждането на зимната помощна акция. Ще се събиратъ сръдства за беднитъ. Почувствайте злата имъ участъ. Дайте вашата подкрепа. Облекчете страданието, стоплете сръдцата имъ.

Бждете щедри! Бждете самопожертвувателни! Бждете отзивчиви. Помогнете на беднитъ, по такъвъ начинъ ще подпомогнете на града, на държавата.

Беднитъ задоволени ще почувствуватъ братската Ви ласка.

Ще се привържатъ по-вече къмъ Васъ и държавата. И съ пълни сили ще дадатъ данъта си.

Свѣтлото бждеще на страната ни ще се изгради само върху принципа на националистъта и социалната справедливостъ, върху подобрение живота на всички български граждани.

Ето защо, скжпи съграждани, дайте щедро помощта си и не оставяйте нито единъ вашъ съгражданинъ безъ храна, гориво и топливо презъ зимата!

И най-малката Ваша подкрепа ще сгрѣе измъчената душа на бедния Ви съгражданинъ. Дайте я, отъ сръдце, защото съ нея ще допринесете за доброто на града и единството на нацията.

Отъ общогражданския комитетъ

При пжтуване по желѣзницитъ ще се дава предимство на възрастни, немощни, бременни жени и майки.

Главниятъ директоръ на желѣзницитъ е отправилъ до своитъ подведомствени заповѣди, съ която нарежда ж. п. служители да взематъ подъ своята закрила възрастни, явно немощни хора, бременни жени и женитъ съ деца, когато последнитъ пжтуватъ. Въ началнитъ гари, 15 м. преди да бждатъ пуснати останалитъ пжт-

ници ще се пускатъ само възрастнитъ — явно немощни хора, бременнитъ жени и майкитъ съ деца, когато пжтуватъ безъ мъжа — глава на семейството. По този начинъ ж. п. служители ще даватъ примѣръ за уважение на възрастнитъ и достойно отнасяне къмъ бременнитъ жени и майкитъ.

ХРОНИКА

Размѣнени телеграми Хараламбиевъ — кметъ Шуменъ

Много зарадванъ отъ поздравленията, които ми изпратихте за именния ми день, благодаря сръдечно Вамъ, на общинския съветъ и на шуменското гражданство.

Министъръ Василевъ

София

Инж. Димитъръ Василевъ
Министъръ на благоустройството.

Отъ името на общинския съветъ, Шуменското гражданство и мое име считамъ за свой приятенъ дългъ да поздравя почетния гражданинъ и покровителъ на Шуменъ по случай именния му день.

Пожелавамъ здраве и сили за работа за благоустрояване и разхубавяване на България и Шуменъ.

Шуменски гр. кметъ: Хр. Хараламбиевъ

Преди нѣколко дена Шуменскиятъ околийски управителъ г. Василевъ устрой голѣмо публично събрание въ село Дибичъ — Шуменско. Съ хубави думи той очерта външната и вътрешна политика на правителството и разясни нѣкои нареждане въ връзка съ снабдяването. Доволни отъ хубавата речъ на околийския управителъ селянитъ бурно ржкоплескаха.

Дирекцията на шуменскитъ мъжка и девическа гимназии съобщаватъ, че съ окръжно № 19435 отъ 31 октомври т. година, на основание заповѣдъ № 4511 отъ 22 октомври т. година нарежда да се състои отъ 21 януарий до 5 февруарий 1943 година извънредна изпитна сесия за произвеждане поправителни, допълнителни и цѣли зрѣлостни изпити на редовни абитуриентки и външни лица.

Желаещитъ да се явятъ на нѣкой отъ тия изпити презъ горната сесия трѣбва да подадатъ заявление до директора на съответната гимназия най-късно до 5 февруарий 1943 година.

гр. Шуменъ, 7 ноември 1942 година

Отъ дирекцията

Скрѣбни. Починалъ е бившия околийски управителъ и председател на дружеството на зап. подофицери Желю Къневъ — о. з. капитанъ 66 годишенъ. Опѣлото се извърши на 12 т. м. въ църквата „Св. Трисветители“, където говориха за обществената дейностъ на Ж. Къневъ, отъ Хубанчевъ, Мл. Даскаловъ. На погребението присѣтстваваха голѣмъ брой почитатели на покойникъ. Нашиятъ сръдечни съболезнования къмъ опечаленитъ.

Добричкия общ. театъръ подъ ръководството на директора г. Ат. Павл. Поповъ гостува отъ вчера въ града ни и изнесе успѣшно пиесата „Хъшове“, „Богъ да прости леля“ Сжшиятъ театъръ ще изнесе и „Свекърва“ въ сал. на театъръ „Одеонъ“.

Въ следния брой ще дадемъ специаленъ репортажъ отъ нашия редакторъ, за обиколката на журналиститъ отъ сев. България изъ старинитъ въ В. Търново, където бѣ свикана отъ дир. на националната пропаганда голѣмата журналистическа конференция.

Зимната помощна акция въ Шуменъ започна

На 13 т. м. подъ председателството на кмета на града Хр. Хараламбиевъ бѣ свиканъ общогражданския комитетъ за провеждане зимната помощна акция. Въ присѣтствието членоветъ на комитета г. Хараламбиевъ направи своя доклад за изразходванитъ суми събрани отъ миналагадишната зимна акция, които суми възлизатъ на 446 хил. лева и направени отъ тѣхъ 168 чифта обувки за беднитъ, 54 мантила, 74 рокли, 120 панталони, и на 671 семейства и 528 деца раздадени парични помощи.

Кметътъ г. Хараламбиевъ апелира за по-вече помощувателностъ отъ страна на шуменското гражданство презъ настящата зимна помощна акция.

Следъ това се сформироваха десетъ комисии, които обхождатъ града и събиратъ помощи за своитъ бедни съграждани. Само за два часа сж били събрани 160 хиляди лева. Пивоварното д-во е дало 100,000 лева. До днесъ сж събрани надъ 250 хиляди лева.

Акцията ще продължи до 16 декември т. г.

Шуменци

Отдадохъ почитта си къмъ загиналитъ български герои.

Послучай голѣмата Архангелска задушница, на 14 т. м. предъ паметнитъ плочи на 7 пех. Пресл. полкъ бѣ отслужена панихида за падналитъ въ люга бранъ български герои. Присѣтстваваха официалнитъ лица: обл. дир. г. Ст. Пеневъ, н-ка на гарнизона г. полк. Ковачевъ, кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ, обл. пол. н-къ г. Чавдаровъ, пом. обл. дир. г. Ангеловъ, секр. на областта г. С. Господиновъ, шефове на учреждения, войсковы части, свободни отъ нарядъ офицери, учаща младежъ, родолюбиви организации и голѣмъ брой граждани.

Следъ панихидата прѣвъ положи вѣнецъ и говори — н-ка на гарнизона г. полковникъ Ковачевъ. Съ вдъхнове-

ние г. полк. Ковачевъ възврати свѣтлата паметъ на хилядитъ герои паднали по бранни поля за величието на сжп. си родина.

Всички присѣтстваващи слушаха на колѣне „Поменици“.

Отъ името на шуменското гражданство положи вѣнецъ кметъ г. Хараламбиевъ. Бѣха положени вѣнци отъ гимназическитъ бранницитъ и други родолюбиви организации.

Точно въ 12 ч. и 15 м. дименето по улицитъ замръзна. И всички въ едноминутно мълчание отдадохъ почитта си къмъ загиналитъ български герои, чийто дѣла свѣтатъ съ ореола на безсмъртието.

Областна ветеринарна служба — Шуменъ

Обявление № 3484

Областната ветеринарна служба въ гр. Шуменъ дименето да наеме здание за канцелария за службитъ при сжщата за време отъ 1 януарий 1943 година до 31 декември 1943 година съ шесть стаи и изба за дърва и вжглища и друго здание за превознитъ сръдства на сжщата служба съ обща за два коня, сайвантъ за съхранение на фуражъ и дворъ.

Предложенията ще се приематъ въ канцеларията на службата до 30 ноември 1942 година.

гр. Шуменъ, 17 ноември 1942 година.

Отъ Областната ветер. служба

Новоселско селско общ. управление, шум. околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 4498

с. Новоселъ, 9 Ноември 1942 година,

Общинското управление съобщава на интересуи юшитъ се, че следъ 15 пълни дни отъ публикуването на настоящето въ в. „Шуменски общински вест“ ще се произведе търгъ въ общинското управление съ тайно малонадаване отъ 9 до 12 часа, ревизията стопанския планъ на общинската гора подъ названieto „Акъ-Кая“ землището на с. Новоселъ състояща отъ около 10040 декара.

Малонадаването ще стане на декарь. Първоначалната цена 8 лв. на залесенъ, а не залесенъ декаръ площъ, 200 лева за декарь просѣка; 350 лева за мененъ или желѣзобетоненъ граниченъ или стопанскитъ стълбъ и 100 лева за единъ брой дървенъ стълбъ.

Залогъ за правоучастие се иска 8782 лв. — отъ приблизителната стойностъ. Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ общинското управление всѣки присѣтственъ день и часъ.

К М Е ТЪ: Стефанъ Къневъ

Секр.-бирникъ: Борисъ Ивановъ

Книгоиздателство „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ

КУПУВА КНИЖНИ ОТПАДЪЦИ

ПО ЦЕНИ, КАКТО СЛЕДВА:

- 1) Стара хартия (книжни парчета) кг.р. 2 — лв.
- 2) Печатарски изрѣзки кг.р. 2.50 лв.
- 3) Архива кг.р. 3 — лв.
- 4) Чиста целулозна хартия кг.р. 3.50 лв.

ЦЕНИТЪ СЕ РАЗБИРАТЪ ФРАНКО
КНИГОИЗДАТЕЛСТВОТО

Отъ книгоиздателството

Шуменци, четете в. „ШУМЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТИ“